

інтереси), рефлексивного (уміння аналізувати результати інноваційної діяльності) та праксеологічного (актуалізація інноваційної компетентності) компонентів, що дозволяють виконувати професійні завдання інноваційного характеру. Цифрові технології є інструментом, який активно використовується в освіті і сприяє підвищенню її якості та формуванню професійної готовності до інноваційної діяльності.

Очевидно, що сучасний педагог не може здійснювати освітню діяльність без використання сучасних цифрових технологій, а інформатизація освіти передбачає удосконалення професійної підготовки майбутніх педагогів в умовах інформаційного освітнього середовища закладів вищої освіти. Вважаємо, що в умовах дистанційного навчання у закладах вищої освіти, зумовленого поширенням коронавірусної інфекції SARS-CoV-2 (збудник COVID-19), доцільно формувати професійну готовність до інноваційної діяльності засобами цифрових технологій. Отже, як показує практика, сучасний педагог повинен володіти інноваційними методами для впровадження адаптивного, змішаного, дистанційного, хмарного і мобільного навчання тому, що цифрові технології сприяють створенню інноваційного цифрового середовища у закладах вищої освіти; інтенсифікують комунікативні зв'язки усіх учасників освітнього процесу, створюючи умови для самореалізації, співпраці, рефлексії; збагачують традиційні методики навчання інноваційними формами представлення інформації; забезпечують інтерактивно-інформаційну взаємодію у процесі навчання.

Література

1. Гончарова, О. А. Структура інноваційної діяльності майбутнього вчителя іноземної мови. *Молодий вчений*. 1(04), 2014, С. 89–92.
2. Дубасенюк, О.А. (2010). Використання методу контент-аналізу для дослідження категоріально-поняттєвого апарату у системі педагогічного знання // Д. В. Чернілевський. *Методологія наукової діяльності*. Вінниця: АМСКП, 2010. С. 200–221.
3. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 р. № 40-IV.

УДК 377(687)

Сопільник М. П.

викладач професійно-теоретичної підготовки
ДНЗ «Подільський центр професійно-технічної освіти»
sopilnukmariya@gmail.com

ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ ВИКЛАДАЧІВ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ

Постановка проблеми. У сучасній професійно-технічній освіті професійний розвиток викладача є важливою умовою забезпечення якості

професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників. Проблеми і перспективи розвитку даної компетентності стали предметом написання статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Висвітлюється методика використання відеоматеріалів на уроках технології виготовлення одягу, що в поєднанні з різними методами організації праці та сучасними засобами навчання забезпечує підвищення результативності засвоєння теоретичних знань і навичок учнів із застосуванням їх на практиці.

Формулювання мети та завдань статті. Мета статті – показати доцільність застосування навчального відеоматеріалу на уроках технології виготовлення одягу для якісної підготовки компетентних, висококваліфікованих робітників. Розкрити спосіб організації роботи учнів під час перегляду відео в тісному поєднанні теорії з професійно-практичними навичками та уміннями. Навести приклади завдань для використання на уроках відеоматеріалів.

Мета передбачає вирішення таких завдань: розкрити професійний розвиток викладачів спеціальних дисциплін швейного профілю. Обґрунтувати її структуру і зміст компонентів.

Виклад основного матеріалу. Неможливо навчити теорії без підручників, наочних посібників, плакатів. Підручники, плакати і наочні посібники у нас здебільшого старі, та й минув той час, коли можна було утримати увагу учнів, постійно пояснюючи їм матеріал за допомогою паперового плаката. Сьогодні для учнів основне джерело інформації, знань, інтересу – комп'ютер, Інтернет. Інформаційні технології – ось те, що учням цікаво і дає змогу забезпечити інтерактивність, індивідуальність і доступність навчання [1].

Це спонукає мене самостійно шукати найефективніші методи організації навчально-пізнавальної діяльності учнів за допомогою інформаційних технологій. З власного досвіду знаю, наскільки це копітка, але водночас творча праця [2].

Електронні навчальні засоби з технології містять відповідно до схеми уроку тему, план, короткий тезовий виклад матеріалу, теми з використанням технологічної послідовності обробки виробів, графічне зображення обробки вузлів виробів, відео фрагменти, відео сюжети та із завданнями щодо їх аналізу. В деяких презентаціях є довідкові матеріали (таблиці дефектів обробки та способи їх усунення, технічні умови послідовності обробки вузлів виробів різного призначення) [3].

Крім того, майже до кожної теми можна дібрати проблемні запитання, тести, відповіді на які можуть стати певним підсумком вивчення матеріалу теми. Тому викладач може використовувати окремі елементи як на уроках засвоєння нових знань, так і на уроках повторення й узагальнення матеріалу [3].

Прагнення зробити урок сучасним, максимально навчити всіх і кожного привело мене до створення електронного підручника «Технологія виготовлення одягу». В підручнику визначено теоретичну спрямованість кожного уроку.

Учні з цікавістю вивчають і використовують новий матеріал. Якраз активна самостійна пізнавальна діяльність особистості виступає рушійною силою її професійного зростання і успішного навчання [3].

Електронний підручник допомагає викладачеві зробити урок живим, цікавим, забезпечити інтерактивність. А учням він максимально полегшує розуміння і запам'ятовування, дає змогу самостійно засвоювати навчальний курс [4].

Використання навчальних відеофільмів на уроках технології виготовлення одягу суттєво підвищує їх якість, дає змогу отримати максимальну кількість інформації про нові технології, матеріали, способи виготовлення одягу різного призначення [5].

Викладач має знати всі моменти відеофільму і встановити, на чому треба акцентувати увагу учнів. Продумати організацію роботи учнів до перегляду відеофільму та під час його аналізу [6].

У кабінеті технології виготовлення одягу є відеотека з багатьох тем програми обробки вузлів виробів різного призначення і за новітніми технологіями. Більшість із них короткометражні, проте містять чітку інформацію з теми. Учні можуть із максимальною увагою переглянути ролик та виділити необхідну інформацію відповідно до отриманого завдання. Завдання можуть бути фронтального характеру, варіативного та індивідуального. А зміст – обов'язково творчим, пошуковим, проблемним, оскільки це підвищує зацікавленість учнів новими технологіями обробки одягу.

Висновки. Сучасні учні – це учні екранної інформації. Інформацію екрана монітора, інтерактивної дошки, проектора вони сприймають набагато краще, ніж книжкову інформацію. І це той важливий чинник, який я враховую під час проведення уроку [7].

На сучасному уроці раціонально використовую те, що дає змогу ефективно провести весь урок, змістовно і глибоко викласти новий матеріал і добре його закріпити. У цьому разі в нагоді стають відеоуроки, призначені для наочної демонстрації. Саме за допомогою відеоуроку найлегше пояснити й показати, як виконується послідовність обробки швейних виробів.

Відеоуроки – це потужний стимул до навчання. Коли учні усвідомлюють, що вони в змозі самостійно виконати етапи роботи (процесу), у них підвищується самооцінка і мотивація до навчання.

Комп'ютерні технології на уроках технології виготовлення одягу дають змогу використовувати додаткові матеріали з базового колективного швейного підприємства, підвищують ступінь наочності та інтересу до предмету, створюють умови для тісної співпраці між викладачем і учнями [7, с. 32–35].

Література

1. Державна цільова програма розвитку професійно-технічної освіти на 2011–2015 роки. *Профтехосвіта*. 2013. № 2 (59). С. 3.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / І. М. Дичківська. К.: Академвидав, 2004. 352 с.
3. Алексюк А. М. Перспективні освітні технології: науково-метод. посібник / А. М. Алексюк, І. Д. Бех, Т. Ф. Демків. К.: Гопак, 2000. 560 с.

4. Волошин А. М. Комплексне використання засобів навчання пари викладанні спец. Дисциплін. *Все для вчителя*. 2009. № 1–2. С. 9–25.
5. Савченко О. Я. Дидактика навчання в школі / О. Я. Савченко. К.: Генеза, 2002. 368 с.
6. Падалка О. С. Педагогічні технології / О. С. Падалка та ін. К.: Українська енциклопедія ім. Бажана, 1995. 253 с.
7. Замліла М. С. Мультимедійні проекти – одна із форм роботи з обдарованою молоддю. *Обдар. дитина*. 2004. № 9. С. 32–35.

УДК 37.011.

Сотніченко І. І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки, психології та менеджменту освіти
КНЗ КОР «Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів»
sot_ir@bigmir.net

ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА УМОВА ЯКОСТІ НАВЧАННЯ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ

Ми живемо у VUCA-світі – нестабільному, невизначеному, складному і неоднозначному. Процеси, що відбуваються в ньому, ставлять людину перед необхідністю швидко й ефективно адаптуватися до постійно змінюваних умов, вміти оперативно оновлювати свої знання, гнучко взаємодіяти з різними системами і суб'єктами, бути мобільним. Особливо загострюється така необхідність у важкі періоди. Таким періодом для всього світу стала пандемія Covid-19, яка спричинила низку кардинальних змін в освітньому процесі і кинула виклик всім його учасникам – освітянам, вчителям, учням, батькам. Перед вчителями виникла потреба «адаптуватися до сучасних реалій, які спонукають до пошуку нових форм надання освіти з метою поліпшення її якості та доступу до неї» [2]. Організувати якісне навчання з використанням цифрових технологій, комунікувати з учнями на відстані, надихати та мотивувати їх до навчання, допомагати батькам – це ті навички, які вийшли на перший план у діяльності педагогів. Ці виклики вимагають від учителя іншої місії і сприяють актуалізації проблеми професійної мобільності педагога.

Мета дослідження – проаналізувати важливість професійної мобільності вчителя в організації якісного освітнього процесу в період пандемії.

Проблема професійної мобільності сучасного вчителя, яка в останні роки знаходиться в центрі уваги науковців (В. Андрущенко, О. Безпалько, Н. Грицькова, Ю. Клименко, О. Нікітіна, Р. Пріма, М. Брижак, Є. Іванченко, Л. Сушенцева та інші), набула особливої актуальності в умовах пандемії.

У своєму дослідженні спираємося на визначення професійної мобільності як інтегрованої якості особистості, як відповіді людини на виклики мінливого світу, що передбачає «...приспособлення в мінливих умовах до одночасного впливу багатьох чинників, що потребує від педагога, з одного боку, бути адаптивним, а з іншого – динамічним, креативним, неупередженим, здатним